

Księga Izajasza

Rozdział 13

1. Wypowiedź o Babelu, którą zwiastował Jezajasz, syn Amoca. 2. Na odkrytej górze zatknijcie chorągiew, doniośle do nich wołajcie i potrząsajcie ręką, by wkroczyli w bramy tyranów. 3. Oto powołałem Moich wybrańców; tak, zawezwałem Mych bohaterów do Mego gniewu, więc radują się Moim wyniesieniem. 4. Po górach odgłos wrzawy, jakby wielkiego ludu, odgłos zgietku narodów ze zgromadzonych państw; WIEKUISTY Zastępów przegląda bojowe szyki. 5. Nadciągają z dalekiej ziemi, z krańca nieba, WIEKUISTY i Jego narzędzia grozy, by zburzyć całą ziemię. 6. Biadajcie, gdyż bliskim jest dzień WIEKUISTEGO; nadchodzi jako klęska od Wszechmocnego. 7. Dlatego opadają wszystkie ręce oraz truchleje każde ludzkie serce. 8. Są przerażeni; porywają ich kurcze i bóle, drżą jak rodząca. Jeden na drugiego spogląda osłupiały; ich oblicza są obliczem płomieni. 9. Oto ze srogością i zapalczywością nadchodzi okrutny dzień WIEKUISTEGO, by obrócić ziemię w pustynię, a jej grzeszników z niej wytępić. 10. Gdyż gwiazdy niebios oraz ich konstelacje nie przyświecają swoim blaskiem, zaćmiło się słońce przy swoim wschodzie, a księżyc nie daje jaśnieć swojemu światłu. 11. I będę poszukiwać złości na całej ziemi oraz ich winy na niegodziwych; ukroć dumę zuchwałych i poniżę pychę potężnych. 12. Ludzi uczynię rzadszym niż szczere złoto, a człowieka od kruszcu Ofiru. 13. Przez armię WIEKUISTEGO, w dzień Swojej zapalczywości wstrząsnę niebem, a ziemia wyskoczy ze swej posady. 14. I będzie jak spłoszona sarna; jak trzoda, której nikt nie gromadzi; każdy się zwróci do swego narodu i każdy ujdzie do swojej ziemi. 15. Ktokolwiek się nawinie – będzie przebity, a ktokolwiek zostanie pochwycony – padnie od miecza. 16. Ich dzieci będą roztrącone przed ich oczyma; ich domy będą zrabowane, a ich żony zhańbione. 17. Oto pobudzę przeciwko nim Madajczyków, którzy nie dbają o srebro, a złota nie pożądają. 18. Młodzieńców roztrzaskują łukami, nie litują się nad płodem życia, ich oko nie użala się nad dziećmi. 19. Babel – ozdoba królestw, sława i duma Kasdejczyków, będzie zburzone przez Boga jak Sedom i Amora. 20. Nigdy nie będzie zamieszkały, ani też zaludniony po wszystkie wieki; nie rozbije tam namiotu koczujący mieszkaniec stepu, ani nie będą tam odpoczywać pasterze. 21. Będą tam się wylegiwać zwierzęta stepu, a ich domy napelnią puchacze; mieszkać tam będą strusie oraz hasać kosmacze. 22. W jego zamkach zahuczą wyjce, a szakale w przybytkach rozkoszy. Bliskim jest czas jego nadejścia, a jego dni się nie odwloką.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012